

ชื่อเรื่อง	อิทธิพลของน้ำมันหอมระเหยต่อการยับยั้งเชื้อรา <i>Rhizopus stolonifer</i> , <i>Cladosporium herbarum</i> และ <i>Penicillium</i> sp.
ผู้แต่ง	ภัสจันท์ หิรัญ อรพิน เกิดชูชื่น และ ณีฎฐา เลาหกุลจิตต์
ที่มา	วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร ปีที่ 40 ฉบับที่ 3 (พิเศษ). หน้า 29-32. 2552.
คำสำคัญ	น้ำมันหอมระเหย; ตะไคร้หอม; กานพลู; มะนาว; อบเชย

บทคัดย่อ

ผลจากการศึกษาคุณสมบัติของน้ำมันหอมระเหยจาก ตะไคร้หอม มะนาว กานพลูและอบเชย ต่อการยับยั้งการเจริญของเชื้อราที่ความเข้มข้น 10, 30, 60 และ 100 พีพีเอ็ม ปรึบความเข้มข้นโดยใช้ dimethyl sulfoxide ก่อนนำไปทดสอบความสามารถในการยับยั้งเชื้อราในกระดาษ (ไม่มีสารเคมีกันราผสม) โดยวิธี Disc diffusion method พบว่า น้ำมันหอมระเหยตะไคร้หอมและอบเชยสามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Cladosporium herbarum* ได้ดีกว่าน้ำมันหอมระเหยจากมะนาวและกานพลู ซึ่งน้ำมันหอมระเหยตะไคร้เข้มข้น 60 พีพีเอ็ม และน้ำมันหอมระเหยอบเชย เข้มข้น 100 พีพีเอ็ม สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อ *Cladosporium herbarum* ได้ร้อยละ 100 สำหรับเชื้อ *Rhizopus stolonifer* พบว่าน้ำมันหอมระเหยอบเชย และกานพลูเข้มข้น 100 พีพีเอ็ม สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อราชนิดนี้ได้สูงสุด และพบว่าน้ำมันหอมระเหยอบเชยที่ความเข้มข้น100 พีพีเอ็ม สามารถยับยั้งเชื้อ *Penicillium* sp. ได้ ร้อยละ 100 รองลงมาเป็นน้ำมันหอมระเหยจากมะนาวเข้มข้น 100 พีพีเอ็ม